

Bryssel den 19 november 2025
(OR. en)

15639/25

Interinstitutionellt ärende:
2025/0366 (NLE)

ANTIDISCRIM 109
COCON 68
COHOM 168
COPEN 353
DROIPEN 140
EDUC 456
FREMP 341
JAI 1720
MIGR 433
SOC 783
STATIS 89

FÖLJENOT

från: Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av
Martine DEPREZ, direktör

till: Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd

Ärende: Förslag till
RÅDETS BESLUT
om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar inom
partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och
bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet, vid dess 19:e
möte, vad gäller de rekommendationer och slutsatser som riktas till
vissa parter om deras tillämpning av den konventionen vad gäller frågor
som rör straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement*

För delegationerna bifogas dokument – COM(2025) 712 final.

Bilaga: COM(2025) 712 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 19.11.2025
COM(2025) 712 final

2025/0366 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar inom partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet, vid dess 19:e möte, vad gäller de rekommendationer och slutsatser som riktas till vissa parter om deras tillämpning av den konventionen vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement*

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Detta förslag avser ett beslut om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid det 19:e mötet i partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (*Istanbulkonventionen* eller *konventionen*) den 11 december 2025 i samband med det planerade antagandet av åtta utkast till rekommendationer och ett utkast till slutsats som riktas till nio stater rörande deras genomförande av konventionen.

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. Istanbulkonventionen

I Istanbulkonventionen fastställs ett heltäckande och harmoniserat regelverk för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet i och utanför Europa. Konventionen trädde i kraft den 1 augusti 2014.

EU undertecknade konventionen i juni 2017 och slutförde anslutningsförfarandet den 28 juni 2023 genom deponeringen av två godkännandeinstrument, vilket innebar att konventionen trädde i kraft i EU den 1 oktober 2023. EU har anslutit sig till konventionen med avseende på frågor som faller inom dess exklusiva befogenhet, dvs. frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning¹ och frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement*². Alla EU-länder har undertecknat konventionen och 22 av dem har ratificerat den³.

2.2. Partskommittén

Partskommittén⁴ är sammansatt av företrädare för de parter som anslutit sig till konventionen. Parterna måste eftersträva att som sina företrädare utse experter i högsta möjliga befattning inom arbetet för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet⁵. De uppgifter som anförtrots partskommittén finns förtecknade i artikel 1 i dess arbetsordning⁶. Den 1 oktober 2023 blev EU part i konventionen och som sådan medlem av partskommittén (artikel 67.1 i konventionen).

¹ Rådets beslut (EU) 2023/1075 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning, EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>.

² Rådets beslut (EU) 2023/1076 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement, EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>.

³ Ratificeringsläget den 12 november 2025: AT (2013), BE (2016), CY (2017), DE (2017), DK (2014), IE (2019), EL (2018), ES (2014), EE (2017), FI (2015), FR (2014), HR (2018), IT (2013), LU (2018), MT (2014), NL (2015), PL (2015), PT (2013), RO (2016), SI (2015), SV (2014), LV (2023).

⁴ [Partskommittén – Istanbulkonventionen – Bekämpande av våld mot kvinnor och våld i hemmet \(coe.int\)](http://coe.int)

⁵ Artikel 2.1 b i partskommitténs arbetsordning.

⁶ Dokument IC-CP(2015)2, antaget den 4 maj 2015.

2.3. Istanbulkonventionens övervakningsmekanism

Genom Istanbulkonventionen inrättas en särskild övervakningsmekanism, som ska säkerställa att parterna effektivt genomför dess bestämmelser⁷. Syftet är att bedöma hur konventionen tillämpas i praktiken och att ge parterna vägledning. Övervakningsmekanismen består av två skilda, men samverkande, organ: den oberoende expertgruppen (*Group of Experts on Action against Violence against Women and Domestic Violence – Grevio*) och partskommittén.

Grevio är en oberoende grupp av experter som har i uppdrag att övervaka tillämpningen av Istanbulkonventionen i varje enskilt land i enlighet med artikel 66.1 i konventionen. Övervakningsförfarandet fastställs i artikel 68 i konventionen. I enlighet med artikel 68.1 i konventionen är nya parter skyldiga att lämna in en rapport (baserad på ett frågeformulär som har utarbetats av Grevio), med detaljer om de lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder som har vidtagits för att ge verkan åt konventionen. Grevio utarbetar en rapport om de åtgärder som den berörda parten har vidtagit för att genomföra konventionen och lämnar förslag om hur parten kan hantera identifierade problem⁸.

På grundval av Grevios rapport och i enlighet med artikel 68.12 i konventionen får partskommittén anta rekommendationer som riktas till parten i fråga om tillämpningen av konventionen och fastställa en frist för partens svar om genomförandet av rekommendationerna. På grundval av denna bestämmelse har partskommittén antagit rekommendationer till parterna som gör åtskillnad mellan åtgärder som bör vidtas så snart som möjligt, med ett krav på återrapportering inom en treårsperiod, och åtgärder som, även om de är viktiga, inte behöver vidtas lika omedelbart. I slutet av treårsperioden måste parten återrapportera till partskommittén om sina framsteg i genomförandet av de rekommendationer som riktats till den. På grundval av denna rapportering, och eventuell annan information som erhållits, utarbetar kommitténs sekretariat⁹ slutsatser om genomförandet av rekommendationerna i förhållande till varje part som är föremål för översyn, vilka sedan antas av partskommittén.

Eftersom det grundläggande utvärderingsförfarandet har slutförts för nästan samtliga parter, beslutade Grevio i slutet av 2022 att gå vidare till nästa fas i sin utvärdering. Enligt artikel 68.3 i konventionen ska Grevios efterföljande utvärderingsförfaranden delas upp i omgångar (*tematiska utvärderingsomgångar*). Den första tematiska utvärderingsomgången kallas *Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice* (att bygga upp tillit genom att tillhandahålla stöd, skydd och rättvisa) och pågår från 2023 till 2031. Den grundläggande utvärderingen omfattade omkring 60 artiklar i Istanbulkonventionen, medan det nya tematiska utvärderingsförfarandet omfattar 20 artiklar, nämligen artiklarna 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 och 56. I dessa artiklar fastställs standarder för brottsbekämpande myndigheter, straffrättsliga aktörer, tillhandahållande av allmänna och specialiserade stödtjänster till offer samt en övergripande strategi inriktad på offren. Syftet är att tillhandahålla en mer djupgående bedömning av dessa områden, med fokus på de framsteg som gjorts i fråga om varje artikel. Vid sitt möte i december 2024 antog partskommittén ett beslut om de rekommendationer som ska antas av partskommittén mot bakgrund av de av Grevios rapporter som antogs som en del av dess första tematiska utvärderingsomgång¹⁰.

⁷ Artikel 1.2 i Istanbulkonventionen.

⁸ Artikel 68.10 i Istanbulkonventionen.

⁹ Det tillämpliga förfarandet för övervakning av tillämpningen och rapporteringen fastställs i *Framework for supervising the implementation of the recommendations addressed to state parties* (inte översatt till svenska), antaget av partskommittén den 13 april 2021, IC-CP/Inf(2021)2.

¹⁰ Ingår i dokumentet IC-CP(2024)10 rev.

Hittills har partskommitténs praxis varit att anta rekommendationer och slutsatser på grundval av samförstånd vid sina möten, vilka äger rum på begäran¹¹ av en tredjedel av parterna, ordföranden för partskommittén eller generalsekreteraren, vanligtvis två gånger om året.

2.4. Partskommitténs planerade akter

Vid sitt 19:e möte den 11 december 2025 planerar partskommittén att anta följande åtta utkast till rekommendationer (ett på grundval av det grundläggande utvärderingsförfarandet och sju på grundval av den första tematiska utvärderingsomgången) och en slutsats (*utkastet till rekommendationer* respektive *utkastet till slutsats*, eller tillsammans *de planerade akterna*):

- (1) Rekommendation till Förenade kungariket om genomförandet av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)22prov.
- (2) Rekommendationer till Andorra om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)23prov.
- (3) Rekommendationer till Belgien om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)24revprov.
- (4) Rekommendationer till Frankrike om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)25prov.
- (5) Rekommendationer till Italien om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)26prov.
- (6) Rekommendationer till Nederländerna om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)27prov.
- (7) Rekommendationer till Portugal om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)28prov.
- (8) Rekommendationer till Serbien om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)29prov.
- (9) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Polen som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)30prov.

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

De planerade akterna rör genomförandet av bestämmelser i konventionen om straffrättsligt samarbete, till exempel skydd av offer och stöd till offer för våld mot kvinnor och våld i hemmet, samt genomförandet av bestämmelser om asyl och *non-refoulement*. Dessa frågor omfattas av unionens regelverk, särskilt direktivet om bekämpning av våld mot kvinnor och våld i nära relationer¹², direktivet om brottsoffers rättigheter¹³, förordningen om

¹¹ Artikel 67.2 i konventionen.

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1385 av den 14 maj 2024 om bekämpning av våld mot kvinnor och våld i nära relationer (OJ L, 2024/1385, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/o>).

asylförfaranden¹⁴, direktivet om mottagningsvillkor¹⁵ och direktivet om familjeåterförening¹⁶. De faller inom unionens exklusiva befogenhet i den mån de relevanta bestämmelserna i konventionen kan påverka gemensamma regler eller ändra räckvidden för dessa i den mening som avses i artikel 3.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*). Eftersom de planerade akterna är ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i unionsrätten genom att i framtiden färga tolkningen av tillämpliga bestämmelser i konventionen, är det lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i partskommittén när det gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement*.

Utkasten till rekommendationer och slutsatser om frågor som faller inom unionens befogenhet är förenliga med unionens mål och politik på områdena straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement* och ger inte upphov till några problem med avseende på unionsrätten. Det föreslås därför att unionen inte ska invända mot antagandet av utkasten till rekommendationer och slutsats vid partskommitténs 19:e möte.

4. RÄTTSLIG GRUND

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. Principer

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram”.

Begreppet akter med rättslig verkan omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”¹⁷.

4.1.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Partskommittén är ett organ som inrättats genom Istanbulkonventionen. De planerade akter som ska antas av partskommittén utgör akter med rättslig verkan. De planerade akterna är ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i unionsrätten, eftersom de kan påverka den framtida tolkningen av de tillämpliga bestämmelserna i Istanbulkonventionen. Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF (EUT L 315, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1348 av den 14 maj 2024 om upprättande av ett gemensamt förfarande för internationellt skydd i unionen och om upphävande av direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1346 av den 14 maj 2024 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (EUT L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

¹⁶ Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

¹⁷ Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland/rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punkterna 61–64.

4.2. Materiell rättslig grund

4.2.1. Principer

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i den planerade akt avseende vilken en ståndpunkt intas på unionens vägnar. Om den planerade akten har två syften eller två beståndsdelar av vilka det ena syftet eller den ena beståndsdelan kan identifieras som det eller den huvudsakliga, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, måste det beslut som antas enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget ha en enda materiell rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelan.

Vad gäller en planerad akt som samtidigt har flera syften eller beståndsdelar, vilka är oskiljaktigt förbundna med varandra utan att det eller den ena är av underordnad betydelse i förhållande till det eller den andra, måste den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget undantagsvis inbegripa de däremot svarande olika rättsliga grunderna.

4.2.2. Tillämpning i det aktuella fallet

När det gäller den materiella rättsliga grunden har EU anslutit sig till Istanbulkonventionen med avseende på frågor som faller inom dess exklusiva befogenhet, närmare bestämt frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning¹⁸ och frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement*¹⁹. EU:s anslutning till Istanbulkonventionen delades upp på två separata rådsbeslut för att beakta Danmarks och Irlands särskilda ställning med avseende på avdelning V i EUF-fördraget. Beslutet om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i kommittén ska följaktligen, när de relevanta rekommendationerna eller slutsatserna också rör båda frågorna, delas upp i två beslut.

De planerade akterna har mål och innehåller delar som rör straffrättsligt samarbete (artiklarna 82.2 och 84 i EUF-fördraget) samt asyl och *non-refoulement* (artikel 78.2 i EUF-fördraget). Dessa områden är oskiljaktigt förbundna med varandra, utan att det ena är underordnat i förhållande till det andra. Den materiella rättsliga grunden för det föreslagna beslutet omfattar därför följande bestämmelser: artiklarna 78.2, 82.2 och 84 i EUF-fördraget.

4.3. Slutsats

Den rättsliga grunden för det föreslagna beslutet bör vara artiklarna 78.2, 82.2 och 84 jämförda med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

¹⁸ Rådets beslut (EU) 2023/1075 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/OJ>).

¹⁹ Rådets beslut (EU) 2023/1076 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement* (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/OJ>).

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar inom partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet, vid dess 19:e möte, vad gäller de rekommendationer och slutsatser som riktas till vissa parter om deras tillämpning av den konventionen vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement*

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 78.2, 82.2 och 84 jämförda med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (*konventionen*) ingicks av unionen genom rådets beslut (EU) 2023/1075²⁰, vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning, och genom rådets beslut (EU) 2023/1076²¹, vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement*, i den mån sådana frågor omfattas av unionens exklusiva befogenhet, och trädde i kraft för unionen den 1 oktober 2023.
- (2) Enligt artikel 66.1 i konventionen ska expertgruppen för bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (*Grevio*) övervaka konventionsparternas (*parterna*) genomförande av konventionen. I enlighet med artikel 68.11 i konventionen ska Grevio anta rapporter och slutsatser gällande de åtgärder som den berörda parten har vidtagit för att tillämpa bestämmelserna i konventionen.
- (3) Partskommittén (*kommittén*) kan enligt artikel 68.12 i konventionen anta rekommendationer som riktas till den berörda parten på grundval av rapporten och slutsatserna från Grevio. Sådana rekommendationer ska göra åtskillnad mellan åtgärder som ska vidtas så snart som möjligt, med ett krav på återrapportering till kommittén inom en treårsperiod, och åtgärder som, även om de är viktiga, inte är lika akuta. I slutet av den treårsperioden ska parten återrapportera till kommittén om vidtagna åtgärder inom tio särskilda områden som omfattas av konventionen. På grundval av den rapporten och eventuell annan information ska kommittén anta

²⁰ Rådets beslut (EU) 2023/1075 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 1, [beslut - 2023/1075 - SV - EUR-Lex](#)).

²¹ Rådets beslut (EU) 2023/1076 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 4, [beslut - 2023/1076 - SV - EUR-Lex](#)).

slutsatser om genomförandet av de rekommendationerna, som utarbetats av kommitténs sekretariat.

- (4) Enligt artikel 68.3 i konventionen ska utvärderingsförfarandena efter Grevios inledande grundläggande utvärderingsförfarande delas upp i omgångar (*tematiska utvärderingsomgångar*). Den första tematiska utvärderingsomgången kallas *Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice* (att bygga upp tillit genom att tillhandahålla stöd, skydd och rättvisa) och omfattar 20 artiklar i konventionen, nämligen artiklarna 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 och 56. Vid sitt 17:e möte den 17 december 2024 antog kommittén ett beslut om de rekommendationer som ska antas av partskommittén mot bakgrund av de av Grevios rapporter som antogs som en del av den första tematiska utvärderingsomgången och som ingår i dokumentet IC-CP(2024)10 rev.
- (5) Kommittén förväntas vid sitt 19:e möte den 11 december 2025 anta följande åtta utkast till rekommendationer (ett på grundval av den grundläggande utvärderingsomgången och sju på grundval av den första tematiska utvärderingsomgången) och utkast till slutsatser om nio parter genomförande av konventionen (*utkasten till rekommendationer* respektive *utkasten till slutsatser*, tillsammans *de planerade akterna*):
 - (1) Rekommendation till Förenade kungariket om genomförandet av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)22prov.
 - (2) Rekommendationer till Andorra om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)23prov.
 - (3) Rekommendationer till Belgien om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)24revprov.
 - (4) Rekommendationer till Frankrike om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)25prov.
 - (5) Rekommendationer till Italien om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)26prov.
 - (6) Rekommendationer till Nederländerna om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)27prov.
 - (7) Rekommendationer till Portugal om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)28prov.
 - (8) Rekommendationer till Serbien om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)29prov.
 - (9) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Polen som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)30prov.
- (6) De planerade akterna gäller genomförandet av bestämmelser i konventionen som rör straffrättsligt samarbete, såsom frågor som rör skydd av och stöd till offer för våld mot

kvinnor och våld i hemmet. Utkasten till rekommendationer och slutsatser gäller också genomförandet av bestämmelser i konventionen om asyl och *non-refoulement*. Dessa frågor omfattas av unionsrätten, i synnerhet rådets direktiv 2003/86/EG²², Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU²³, (EU) 2024/1346²⁴ och (EU) 2024/1385²⁵, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1348²⁶. De planerade akterna kommer att ha rättslig verkan, eftersom de är ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i unionsrätten då de i framtiden skulle kunna påverka tillämpningen av relevanta bestämmelser i konventionen. Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar inom kommittén i frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement* bör därför fastställas.

- (7) Det bör noteras att rekommendationer som avser vissa artiklar i konventionen endast delvis omfattas av unionens befogenhet. Avseende dessa artiklar bör detta beslut inte påverka medlemsstaternas befogenhet, vilket bland annat innebär följande: när det gäller rekommendationerna om artiklarna 49 och 50 i konventionen bör detta beslut inte påverka medlemsstaternas befogenhet avseende den interna organisationen och förvaltningen av deras rättssystem, när det gäller rekommendationerna om artiklarna 11 och 20 i konventionen bör detta beslut inte påverka medlemsstaternas befogenhet att organisera och tillhandahålla hälso- och sjukvård, när det gäller rekommendationerna om artikel 14 i konventionen bör detta beslut inte påverka medlemsstaternas befogenhet avseende undervisningens innehåll och utbildningssystemens organisation, och när det gäller rekommendationerna om artikel 31 i konventionen bör detta beslut inte påverka medlemsstaternas befogenhet på det familjerättsliga området.
- (8) När det gäller Förenade kungariket omfattar utkastet till rekommendation om landets genomförande av konventionen behovet av att harmonisera befintliga rättsliga definitioner med konventionen (artikel 3 i konventionen), säkerställa att bestämmelserna i Istanbulkonventionen genomförs utan diskriminering och integrerar perspektiven och behoven hos kvinnor som utsatts för intersektionell diskriminering i politiken (artikel 4 i konventionen), säkerställa lämpliga och hållbara ekonomiska resurser för all politik som syftar till att bekämpa våld mot kvinnor samt hållbar finansiering av relevanta civilsamhällesorganisationer (artikel 8 i konventionen), stärka erkännandet av och stödet till civilsamhällesorganisationer (artikel 9 i konventionen), utrusta de nationella samordningsorganen med det mandat och den kompetens som krävs, säkerställa samordningen och genomförandet av politik och åtgärder för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor samt säkerställa oberoende övervakning och utvärdering av dem, med stöd av relevanta

²² Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 3.10.2003, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

²³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF (EUT L 315, 14.11.2012, s. 57, <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1346 av den 14 maj 2024 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (EUT L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

²⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1385 av den 14 maj 2024 om bekämpning av våld mot kvinnor och våld i nära relationer (EUT L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1348 av den 14 maj 2024 om upprättande av ett gemensamt förfarande för internationellt skydd i unionen och om upphävande av direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

uppgifter (artikel 10 i konventionen), harmonisera systemen för insamling av uppgifter och säkerställa systematisk insamling av uppdelade uppgifter om våld mot kvinnor (artikel 11 i konventionen), säkerställa fortbildning för berörda yrkesgrupper om hur de på lämpligt sätt kan ingripa mot och utreda våld mot kvinnor (artikel 15 i konventionen), avlägsna hinder mot tillgång till allmänna stödtjänster (artikel 20 i konventionen), tillhandahålla specialiserade stödtjänster med tillräcklig personal och tillräckliga resurser till alla offer och öka antalet skyddade boenden för offer för våld mot kvinnor och våld i hemmet liksom deras kapacitet (artiklarna 22–23 i konventionen), säkerställa att våld mot ett barn kan betraktas som en försvårande omständighet oavsett förövarens förhållande till barnet (artikel 46 i konventionen), minska sekundär viktigmisering genom att se till att personer som utreder och lagför våldshandlingar mot kvinnor har tillräcklig sakkunskap i dessa frågor och se till att ärenden handläggs effektivt utan dröjsmål (artikel 50 i konventionen), säkerställa att akuta förbudsåtgärder vid behov införs och tillämpas (artikel 52 i konventionen), samt säkerställa tillgång till lämplig och säker inkvartering för alla kvinnor och flickor under asylförfarandet och genusmedvetna standarder i mottagningsanläggningar (artikel 60 i konventionen). Eftersom utkastet till rekommendation i dessa frågor är förenligt med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement* och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av den.

- (9) När det gäller Andorra omfattar utkastet till rekommendationer om landets genomförande av konventionen behovet av att utarbeta en långsiktig övergripande strategi för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor som omfattas av konventionen, säkerställa att kvinnorättsorganisationer deltar fullt ut i utformningen av politiken och regelbundet bedöma denna politik på grundval av detaljerade indikatorer (artikel 7), säkerställa att icke-statliga kvinnorättsorganisationer får tillräckligt med stöd och tid för att utföra de uppgifter som de anförtrotts (artikel 8 i konventionen), fortsätta att utöka insamlingen av uppdelade uppgifter till alla former av våld som omfattas av Istanbulkonventionen och se till att fullständiga uppgifter finns tillgängliga om rättsliga avgöranden som rör våld mot kvinnor och våld i hemmet (artikel 11), utvidga kampanjer för förebyggande till alla former av våld som omfattas av Istanbulkonventionen (artikel 12 i konventionen), säkerställa tillräckliga mänskliga resurser och lämpliga kvalifikationer för yrkesverksamma som arbetar med program för förövare, utarbeta miniminormer och införa ett särskilt program för förövare av sexuellt våld (artikel 16), säkerställa att specialiserade stödtjänster tillgodoser offrens behov och att invandrarkvinnor, flyktingkvinnor och kvinnliga asylsökande har full tillgång till dessa tjänster (artiklarna 22 och 60), göra ansträngningar för att förbättra polisinsatserna genom att beakta alla former av våld mot kvinnor som omfattas av Istanbulkonventionen och öka medvetenheten bland berörda yrkesgrupper (artiklarna 49 och 50), vidta åtgärder för att garantera att alla berörda parter genomför riskbedömningar för alla former av våld som omfattas av konventionen och regelbundet gör en ny bedömning (artikel 51), säkerställa att akuta förbudsåtgärder kan utfärdas utan dröjsmål om det föreligger en omedelbar fara och inrätta en tydlig rättslig ram som garanterar korrekt hantering av akuta förbudsåtgärder (artikel 52), samt säkerställa att offer för alla former av våld som omfattas av konventionen kan komma i åtnjutande av skyddsorder och att överträdelser bestraffas (artikel 53). Eftersom dessa utkast till rekommendationer är förenliga med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement* och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.

- (10) När det gäller Belgien omfattar utkastet till rekommendationer om landets genomförande av konventionen behovet av att säkerställa större samstämmighet mellan politik och åtgärder för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor på de olika myndighetsnivåerna i landet (artikel 7 i konventionen), säkerställa att insamlade uppgifter delas upp och harmonisera uppgiftsinsamlingen (artikel 11 i konventionen), se till att sprida kunskap om begreppet frivilligt samtycke i sexuella förbindelser (artikel 14 i konventionen), införa grundutbildning och fortbildning för alla nivåer av brottsbekämpande tjänstemän och all berörda vårdpersonal samt anta och sprida kvalitetsnormer för utbildningskurser (artikel 15 i konventionen), utöka stödet till återhämtning och ekonomiskt oberoende för kvinnor som utsatts för våld genom relevanta åtgärder och införa standardiserade vårdvägar inom hälso- och sjukvårdssektorn för att säkerställa att offer identifieras och hänvisas till lämpliga specialiserade stödtjänster (artikel 20 i konventionen), öka antalet skyddade boenden som endast är avsedda för kvinnor och deras kapacitet och se till att avgifter inte utgör ett hinder för tillgång till skyddade boenden, samt inrätta en nationell hjälplinje som fungerar som en enda kontaktpunkt för alla offer (artikel 22 i konventionen), säkerställa att övervakade besöksinrättningar sörjer för barns och deras mödrars säkerhet och inte leder till sekundär viktigmisering (artikel 31 i konventionen), säkerställa effektivitet, att åklagarmyndigheten prioriterar dessa ärenden och tillämpar en könsbaserad och offercentrerad förståelse för våld mot kvinnor, säkerställa att det finns effektiva skyddsåtgärder för att förhindra olämplig användning av medling och vidta åtgärder för att undvika skillnader i de rättsliga åtgärderna i alla fall av våld mot kvinnor (artiklarna 49 och 50 i konventionen), undanröja hinder för användningen av akuta förbudsåtgärder, skyddsorder och kontaktförbud, säkerställa att sådana beslut är tillgängliga och åtkomliga för alla offer och att de kan sökas oberoende av andra förfaranden (artiklarna 52 och 53 i konventionen), samt utvärdera genomförandet av befintliga skyddsåtgärder och säkerställa att alla befintliga åtgärder genomförs i praktiken för offer för alla former av våld som omfattas av konventionen (artikel 56 i konventionen). Eftersom dessa utkast till rekommendationer är förenliga med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.
- (11) När det gäller Frankrike omfattar utkastet till rekommendationer om landets genomförande av konventionen behovet av att utveckla en långsiktig övergripande strategi för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor som omfattas av konventionen, säkerställa att tillräckliga resurser anslås till det organ som samordnar politiken för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor, säkerställa att kvinnorrättsorganisationer deltar fullt ut i utformningen av politiken och regelbundet bedöma denna politik på grundval av på förhand fastställda indikatorer (artiklarna 3 och 7 i konventionen), fortsätta ansträngningarna för att säkerställa tillräcklig finansiering av politik för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor och säkerställa att kvinnorrättsorganisationer har tillräckliga och stabila ekonomiska resurser för att kunna göra sitt arbete (artikel 8 i konventionen), säkerställa att de uppgifter som har samlats in av de juridiska tjänsterna är uppdelade (artikel 11 i konventionen), förbättra insatserna och bedöma effekterna av åtgärder på området primärt förebyggande (artikel 12 i konventionen), säkerställa att alla som i sitt arbete har kontakt med offer och förövare får utbildning i alla former av våld mot kvinnor och att sådan utbildning utvärderas (artikel 15 i konventionen), anta och genomföra minimistandarder för program för våldsförövare och bedöma deras inverkan (artikel 16 i konventionen), säkerställa att samordningsorgan inrättas i hela landet och att alla

berörda organ deltar i de nya gemensamma kontaktpunkter som inrättats för att ge stöd till kvinnliga offer (artikel 18 i konventionen), säkerställa att alla kvinnor som utsatts för våld har tillgång till en rättsmedicinsk undersökning och möjligheten att säkra bevis samt vidta ytterligare åtgärder för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor med funktionsnedsättning (artikel 20 i konventionen), säkerställa att specialiserat stöd finns tillgängligt i hela landet, även för kvinnliga offer för våld och deras barn som bor på skyddade boenden, och säkerställa att sådana tjänster beaktar den digitala dimensionen av våld mot kvinnor (artikel 22 i konventionen), förse offer för sexuellt våld med medicinsk vård, traumastöd, rättsmedicinska undersökningar och psykologisk hjälp (artikel 25 i konventionen), säkerställa offrens och deras barns säkerhet när beslut fattas om vårdnad och umgängesrätt genom att bredda tillämpningen av åtgärder för att stärka samarbetet mellan tvistemåls- och brottmålsdomstolar och se till att det finns tillräckliga resurser för övervakade besök (artikel 31 i konventionen), stärka de åtgärder som vidtas för att uppmuntra kvinnor som utsatts för alla former av våld som omfattas av Istanbulkonventionen att anmäla sådant våld och säkerställa lämpliga mottagnings- och stödtjänster, vidta åtgärder för att se till att fler ärenden om sexuellt våld når lagföringsstadiet och fortsätta ansträngningarna för att säkerställa ett korrekt rättsligt svar på alla former av våld mot kvinnor (artiklarna 49 och 50 i konventionen), säkerställa att riskbedömningar genomförs systematiskt i alla fall av våld mot kvinnor (artikel 51 i konventionen), använda skyddsorder i större utsträckning och se till att överträdelser bestraffas (artikel 53 i konventionen), samt begränsa den sekundära viktimisering som kvinnor som utsatts för våld kan utsättas för under förfarandena (artikel 56 i konventionen). Eftersom dessa utkast till rekommendationer är förenliga med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.

- (12) När det gäller Italien omfattar utkastet till rekommendationer om landets genomförande av konventionen behovet av att införa definitioner av våld i hemmet och våld mot kvinnor som är i linje med artikel 3 för att säkerställa en gemensam tolkning av dessa begrepp (artikel 3 i konventionen), säkerställa att den nationella handlingsplanen om våld mot kvinnor tar upp alla former av våld mot kvinnor och stöds av en tidsplan, ekonomiska resurser och indikatorer för att mäta framsteg, säkerställa ett effektivt samråd med det civila samhället och bättre samordna genomförandet av relevant politik (artikel 7 i konventionen), säkerställa hållbar och långsiktig finansiering för all politik och alla åtgärder som syftar till att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor samt tillhandahålla skyddade boenden med tillräcklig och hållbar finansiering (artikel 8 i konventionen), säkerställa att alla berörda parter samlar in och delar upp uppgifter och harmonisera insamlingen av uppgifter (artikel 11 i konventionen), säkerställa undervisning om begreppet frivilligt samtycke i sexuella förbindelser (artikel 14 i konventionen), införa grundutbildning och fortbildning för alla berörda yrkesgrupper om alla former av våld mot kvinnor (artikel 15 i konventionen), öka antalet skyddade boenden och deras kapacitet enligt en lämplig geografisk fördelning och säkerställa inkvartering för alla offer, säkerställa att offer för kvinnlig könsstympning har tillgång till hjälplinjer och säkerställa att psykologisk rådgivning för barn som exponerats för våld i hemmet eller andra former av våld mot kvinnor inte kräver båda föräldrarnas godkännande (artiklarna 22, 23, 24 och 26 i konventionen), tillhandahålla säkra lokaler för övervakade besök med stöd av yrkesverksamma som utbildats i våld i hemmet (artikel 31), säkerställa att tjänster för reparativ rättvisa vid brott som omfattas av Istanbulkonventionen utnyttjas med

försiktighet och bygger på offrets fria och informerade samtycke (artikel 48 i konventionen), säkerställa snabba och adekvata reaktioner från brottsbekämpande organ på rapporter om alla former av våld mot kvinnor samt effektiv utredning och lagföring i sådana fall (artiklarna 49 och 50 i konventionen), säkerställa systematiska riskbedömningar för offer för alla former av våld mot kvinnor, vilka grundar sig på handböcker och riktlinjer, och beakta behovet att inkludera barn och deras individuella risker i bedömningen (artikel 51 i konventionen), samt säkerställa att akuta förbudsåtgärder vid behov utfärdas i praktiken, övervaka förelägganden och reagera vid överträdelser samt inkludera barn i tillämpningsområdet för akuta förbudsåtgärder och kontaktförbud (artiklarna 52 och 53 i konventionen). Eftersom dessa utkast till rekommendationer är förenliga med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.

- (13) När det gäller Nederländerna omfattar utkastet till rekommendationer om landets genomförande av konventionen behovet av att säkerställa att definitionerna i policydokument återspeglar det faktum att våld i hemmet i oproportionerlig utsträckning drabbar kvinnor och anpassa definitionerna i lagstiftningen till artikel 3b i Istanbulkonventionen (artikel 3 i konventionen), säkerställa att politik som antas och åtgärder som vidtas för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet samordnas och att dessa omfattar alla former av våld mot kvinnor som omfattas av Istanbulkonventionen, ge rollen som samordningsorgan till fullt institutionaliserade enheter med tydliga mandat, befogenheter och nödvändiga resurser samt säkerställa icke-statliga organisationers deltagande i beslutsfattandet (artikel 7 i konventionen), införa lämplig och hållbar finansiering av politik och åtgärder mot alla former av våld mot kvinnor och våld i hemmet samt säkerställa lämplig och hållbar finansiering för kvinnorättsorganisationer (artikel 8 i konventionen), anpassa uppgiftskategorier för användning av rättsväsendet och brottsbekämpande organ och säkerställa uppdelning (artikel 11 i konventionen), öka utbildningen av alla yrkesverksamma som arbetar med offer för våld mot kvinnor om alla former av våld som omfattas av Istanbulkonventionen samtidigt som man utnyttjar sakkunskapen hos kvinnorättsorganisationer (artikel 15 i konventionen), öka insatserna för att öka antalet skyddade boenden och deras kapacitet samt deras förmåga att tillgodose behoven hos kvinnor som utsatts för intersektionell diskriminering (artikel 22 i konventionen), säkerställa effektiv utredning och lagföring i fall av våld mot kvinnor som omfattas av konventionen och vidta åtgärder för att uppmuntra kvinnliga offer att anmäla, inbegripet kvinnor som riskerar intersektionell diskriminering (artiklarna 49 och 50 i konventionen), vidta åtgärder för att säkerställa genusmedvetna riskbedömningar i fall av våld i hemmet och andra former av våld mot kvinnor som en del av en insats från flera olika organ (artikel 51 i konventionen), samt se över och utvidga systemet med kontaktförbud och akuta förbudsåtgärder i enlighet med konventionen för att säkerställa att relevanta myndigheter kan utfärda sådana beslut omedelbart i fall av överhängande fara (artikel 52 i konventionen). Eftersom dessa utkast till rekommendationer är förenliga med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.
- (14) När det gäller Portugal omfattar utkastet till rekommendationer om landets genomförande av konventionen behovet av att säkerställa tillräckliga ekonomiska resurser för att genomföra nationella strategier och handlingsplaner samt hållbar finansiering för kvinnorättsorganisationer (artikel 8 i konventionen), säkerställa grundutbildning och fortbildning för yrkesverksamma inom domstolsväsendet om alla

former av våld mot kvinnor som omfattas av konventionen och säkerställa att alla berörda får fortbildning om våld mot kvinnor (artikel 15 i konventionen), säkerställa att tillräckligt många program för förövare av våld och sexuellt våld finns tillgängliga, att minimistandarder antas och att de utvärderas (artikel 16 i konventionen), utveckla en samordnad insats mellan flera organ mot alla former av våld mot kvinnor (artikel 18 i konventionen), inrätta en hjälplinje för kvinnor som utsatts för olika former av våld, öka antalet skyddade boenden enbart för kvinnor och deras kapacitet för offer för alla former av våld mot kvinnor samt säkerställa tillgången till specialiserade stödtjänster och avskaffa kravet på att kvinnliga offer måste anmäla ett brott för att få tillgång till ett skyddat boende (artikel 22 i konventionen), prioritera säkerheten och respekten för kvinnliga offers och deras barns rättigheter vid övervakade besök (artikel 31 i konventionen), säkerställa snabba och genusmedvetna insatser från tjänstemän inom brottsbekämpningen i alla fall av våld mot kvinnor, även i den digitala dimensionen av dessa fall, säkerställa att ärenden utreds effektivt (artiklarna 49 och 50 i konventionen), anpassa systemet med akuta förbudsåtgärder och systemet med skyddsorder och kontaktförbud till konventionen, samt säkerställa att skyddsorderns omfattning och varaktighet fastställs från fall till fall, att övervakningen av skyddsorder stärks och att överträdelser av sådana order blir föremål för avskräckande påföljder (artiklarna 52 och 53 i konventionen). Eftersom dessa rekommendationer är förenliga med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.

- (15) När det gäller Serbien omfattar utkastet till rekommendationer om landets genomförande av konventionen behovet av att harmonisera definitionen av våld i hemmet i olika lagar med konventionen, säkerställa ett effektivt genomförande och en effektiv övervakning av den nationella strategin och anslå tillräckliga resurser till det eller de behöriga organ som ansvarar för samordning, genomförande, övervakning och oberoende utvärdering av politik och åtgärder mot alla former av våld mot kvinnor (artiklarna 3 och 7), säkerställa lämpliga och hållbara ekonomiska resurser för lagstiftning, politik och åtgärder för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet och garantera hållbar finansiering av kvinnoorganisationer som tillhandahåller specialiserat stöd till offer (artikel 8 i konventionen), säkerställa att insamlade uppgifter delas upp enligt relevanta faktorer och harmonisera uppgiftsinsamlingen (artikel 11 i konventionen), säkerställa regelbundna förebyggande åtgärder som syftar till att utrota könsstereotyper, främja medvetandehöjande kampanjer som tar upp alla former av våld mot kvinnor, inbegripet deras digitala dimension, och som riktar sig till samhället som helhet (artikel 12 i konventionen), säkerställa att alla berörda yrkesgrupper får systematisk grundläggande utbildning och fortbildning (artikel 15 i konventionen), öka och tillhandahålla tillräckliga resurser till program för förövare av våld i hemmet och anta gemensamma standarder (artikel 16 i konventionen), förbättra offrens tillgång till ekonomiskt stöd, boende och sysselsättning och säkerställa kostnadsfria rättsmedicinska undersökningar (artikel 20 i konventionen), öka antalet platser på skyddade boenden för att säkerställa trygg inkvartering för alla offer, även personer som utsatts för intersektionell diskriminering (artikel 22 i konventionen), säkerställa akutmottagningar för personer som utsatts för våldtäkt eller sexuellt våld i hela landet, oavsett om offret är villigt att anmäla brottet eller inte (artikel 25 i konventionen), uppmuntra anmälan av alla former av våld mot kvinnor, öka de brottsbekämpande myndigheternas medvetenhet för att säkerställa genusmedveten hantering, stärka insamlingen av bevis och vidta åtgärder för att säkerställa en effektiv ärendehantering (artiklarna 49 och 50 i konventionen),

säkerställa utbildning och vägledning för poliser om riskbedömningar och involvera alla berörda institutioner i bedömningen (artikel 51 i konventionen), förbättra övervakningen och efterlevnaden av nödtåtgärder och utökade skyddsåtgärder, bland annat genom elektronisk övervakning, säkerställa konsekvens i processen och systematiskt inkludera barn i både akuta skyddsåtgärder och långsiktiga skyddsorder (artiklarna 52 och 52 i konventionen), samt säkerställa ett effektivt genomförande av alla åtgärder för skydd av offer under utredningar och rättsliga förfaranden och skydda offer från hot, repressalier och upprepad viktimisering genom att upprätthålla deras rätt att få bli informerade på lämpligt sätt när beslut utfärdas eller förövarna frigges eller rymmer (artikel 56 i konventionen). Eftersom dessa utkast till rekommendationer är förenliga med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.

- (16) När det gäller Polen omfattar utkastet till slutsatser om landets genomförande av konventionen behovet av att säkerställa att bestämmelserna i konventionen genomförs utan diskriminering och ta itu med de många former av diskriminering som vissa grupper av offer stöter på när de försöker få tillgång till skydd och stöd (artikel 4 i konventionen), utveckla landsomfattande, övergripande och samordnade strategier för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor som omfattas av konventionen och stärka de interinstitutionella samarbetsmekanismerna mellan myndigheter för att säkerställa offrens tillgång till stöd- och skyddsmekanismer (artikel 7 i konventionen), öka de ekonomiska resurserna för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor, tillhandahålla finansiering för icke-statliga organisationer och säkerställa deras deltagande i genomförandet och övervakningen av all relevant politik (artikel 8 i konventionen), anslå nödvändiga personalresurser och ekonomiska resurser till samordningsorganet för Istanbulkonventionen och säkerställa att kvinnorättsorganisationer involveras (artiklarna 9 och 10 i konventionen), säkerställa insamling av uppdelade uppgifter och harmonisera uppgiftsinsamlingen mellan relevanta tjänster (artikel 11 i konventionen), säkerställa att akuta förbudsåtgärder, kontaktförbud och skyddsorder kan utfärdas för alla former av våld enligt konventionen och säkerställa påföljder vid överträdelser (artiklarna 52 och 53 i konventionen), säkerställa snabb tillgång till asylförfaranden för kvinnliga asylsökande, säkerställa genusmedvetna förfaranden och upprätthålla principen om *non-refoulement* (artiklarna 60 och 61 i konventionen). Eftersom dessa utkast till slutsatser är förenliga med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement* och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.
- (17) Irland är inte bundet av rådets beslut (EU) 2023/1076 och deltar därför inte i antagandet av detta beslut.
- (18) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar inom den partskommitté som inrättats genom artikel 67 i Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet, vid dess 19:e möte, ska vara att inte invända mot antagandet av följande akter:

- (1) Rekommendation till Förenade kungariket om genomförandet av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)22prov.
- (2) Rekommendationer till Andorra om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)23prov.
- (3) Rekommendationer till Belgien om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)24revprov.
- (4) Rekommendationer till Frankrike om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)25prov.
- (5) Rekommendationer till Italien om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)26prov.
- (6) Rekommendationer till Nederländerna om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)27prov.
- (7) Rekommendationer till Portugal om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)28prov.
- (8) Rekommendationer till Serbien om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)29prov.
- (9) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Polen som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)30prov.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*